

ವಚನವೇದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಕುವೆಂಪು ತೊಡಿಸಿದ ವೈಡೂರ್ಯದ ಕಿರೀಟ

♦ ಡಾ. ಪ್ರಭುಶಂಕರ

ಜಗತ್ತಿನ ವಿಭೂತಿ ಪುರುಷರ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರಿಗೆ ಎಂತಹ ಅಪೂರ್ವವಾದ — ಏಕೈಕ ಎನ್ನ ಬಹುದಾದ ಸ್ಥಾನವಿದೆಯೋ ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಾಪುರುಷ ವಾಣಿಯ ಯಥಾವತ್ ಸಂಕಲನವಾದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನ ವೇದಕ್ಕೆ ಅಂತಹುದೇ—ಅಪೂರ್ವವಾದ—ಏಕೈಕ ಎನ್ನ ಬಹುದಾದ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. 'ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಕಥಾಮೃತ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಬಂಗಾಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೃತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ನಿಖಿಲಾನಂದರು ತುಂಬ ಸೊಗಸಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿ *The Gospel of Sri Ramakrishna* ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಅಮೆರಿಕದ ವಿಖ್ಯಾತ ಚಿಂತಕರೂ ಸಾಹಿತ್ಯರೂ ಆದ ಆಲ್ಡಸ್ ಹಕ್ಸ್ಲಿಯವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: "ಸಂತಚರಿತೆಯ ಇತಿಹಾಸ ದಲ್ಲೇ ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾಶಯರು ರಚಿಸಿರುವ ಈ ಕೃತಿ ಅನನ್ಯವಾದದ್ದು."

ಇಂತಹ ಅನನ್ಯವಾದ ಕೃತಿಯನ್ನು ಮೂಲ ಬಂಗಾಳಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾಂತರಗಳ ನೆರವಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ, ೧೯೫೦ರ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ ಜ್ಞಾನಘನಾನಂದರು ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮಿ ಸೋಮನಾಥಾನಂದರು ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಅನುವಾದ ವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಕುವೆಂಪು ಅವರನ್ನು ಕೋರಿದರು. ಶ್ರೀ ಕುವೆಂಪು ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮ ಹಂಸರೇ ಇಷ್ಟದೈವ; ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಜಗತ್ತಿನ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ದೇವದೇವಿಯರೂ, ಆಚಾರ್ಯರೂ, ಸಂತರೂ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದವರು. ಅಂತಹ ದೇವತಾ ಸ್ವರೂಪಿಯ ದೇವವಾಣಿಯ ಕನ್ನಡಾನುವಾದವನ್ನು ಕುವೆಂಪು ಭಕ್ತಿಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರು. ಅನುವಾದಕರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಜ್ಞಾನಘನಾನಂದರು ಬಹುಕಾಲ ಕನ್ನಡನಾಡಿನಿಂದ ದೂರ ವಿದ್ದವರು. ಆದುದರಿಂದ ಆಡುಮಾತಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಥಾ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಕನ್ನಡಾನುವಾದ ಪರಿಷ್ಕಾರವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸು ವಂಥದಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಕುವೆಂಪು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರಿಗೂ, ನನಗೂ ಅನುವಾದವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿಧಿಸಿದರು. ಜೊತೆಗೆ ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕಥಾಮೃತದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು

ಚಿತ್ರಕೃಪೆ : ಕೃಪಾಕರ ಸೇನಾನಿ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹಾಡಿನ ರೂಪದಲ್ಲೇ ಅನುವಾದಿಸುವ ಮಂಗಳಕರ ವಾದ ಕಾವ್ಯದೀಕ್ಷೆಯೂ ದೊರೆಯಿತು. ಕರಡನ್ನು ತಿದ್ದುವ ಕೆಲಸವೂ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂತು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ 'ವಚನವೇದ' ದ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ, ಅದರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಕುವೆಂಪು ಅವರಿಗಿದ್ದ ಭಕ್ತಿಭಾವವನ್ನೂ, ತಮ್ಮ ಸಮಗ್ರಕಾವ್ಯರಾಶಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೂ ಈ ಮಹಾಕೃತಿ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದನ್ನೂ ತೋರಿಸುವ ಒಂದು ಘಟನೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇ ನಡೆಯಿತು. ಅದು ಇನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾಖಲಾಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತೇನೆ.

೧೯೫೪-೫೫ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ರಬೇಕು. 'ವಚನವೇದ'ವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿ ಅದನ್ನು *The Gospel of Sri Ramakrishna* ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ

ಡಾ. ಪ್ರಭುಶಂಕರರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಿವೇಕಾನಂದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ನಿರ್ದೇಶಕರೂ ವಿವೇಕಾನಂದ ಪೀಠದ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಈಗ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ಶ್ರೀ ಲಾಲ್ ಟಿ. ಸಾಧ್ವಾನಿ, ಲಾಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮತ್ತು ಸ್ಕಾರ್ಪ್,
ಮಂ.೮೭, ಸಿ.ಟಿ. ಸಿ.ಆರ್, ಬೆಂಗಳೂರು ೫೬೦ ೦೦೨

ನಿಖಿಲಾನಂದರು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮೊದಲೇ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದ ನಿಖಿಲಾನಂದರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಲು ಶ್ರೀಕುವೆಂಪು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಸ್ವಾಮಿ ನಿಖಿಲಾನಂದರು ಈಗಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರದ (ಆಗ್ಲೆ ಅದು ಹೊಸದು) ಉತ್ತರದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಇನ್ನೇನು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲಿದ್ದ ಕುವೆಂಪು ಸ್ವಾಮಿ ನಿಖಿಲಾನಂದರನ್ನು ಕಂಡು ಕೈಮುಗಿದರು. ಇಬ್ಬರ ಮುಖದಲ್ಲೂ ಸಂತೋಷ ಉಕ್ಕಿಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ನಡುವೆ ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯಿತು. (ನಾನೇ ಅದರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದರ್ಶಿ!)

ಸ್ವಾಮಿ ನಿಖಿಲಾನಂದರು : What Puttappa, it seems you have grown into great stature, and have become a very great man! (ಏನು, ಪುಟ್ಟಪ್ಪ, ನೀನು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ಭಾರಿ ಭಾರಿ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೀಯಂತೆ!)

ಶ್ರೀ ಕುವೆಂಪು (ಕೈಮುಗಿಯುತ್ತಾ) : Not as great as a person who has translated Kathamrita into English! (ಕಥಾಮೃತವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿರುವವರಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇನಲ್ಲ ನಾನು!)

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ, ಅವರ ಭಕ್ತರ ನೇರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನೀಡುವ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನು ಅಂದಂದು ತಾವು ಕೇಳಿದಂತೆಯೇ ದಾಖಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅನಂತರ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಮಹೇಂದ್ರನಾಥ ಗುಪ್ತರ 'ಕಥಾಮೃತದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಗೌರವ ವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಕುವೆಂಪು ಅದಕ್ಕೊಂದು ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮುನ್ನುಡಿಯೂ ಅನನ್ಯವಾದದ್ದು. ಕಥಾಮೃತದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನುವಾದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಭಾಷಾಂತರಗಳಿಗಾಗಲಿ ಇಂತಹ ಮುನ್ನುಡಿಯ ಭಾಗ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ನ ಭೂತೋ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ—ಹಿಂದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಬರಲಾರದು ಎಂಬಂತಹ ಮಹತ್ವದ ಯೋಂದಕ್ಕೆ, ಅದರ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ, ದಿವ್ಯ ಮತ್ತು ಭವ್ಯ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯ ಪೂಜೆಯು ಮಹಾ ಭಕ್ತರಾದ ಮಹಾಕವಿಯೊಬ್ಬರಿಂದ ದೊರೆತಿರುವುದು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಭಕ್ತಕೋಟಿಯ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಮುನ್ನುಡಿಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕುವೆಂಪು 'ದ್ರಷ್ಟಾರ' ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ: "ಸನಾತನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿಹಿತವಾಗಿದ್ದರೂ

ಕೆಲವೇ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನವಾಗಿದ್ದ ಈ ಅಸೀಮ ಅನಂತ ಭಾವವು, ಈ ಯುಗಾವತಾರಿನಿಂದ ಪುನರಾವಿಷ್ಣುತ್ವವಾಗಿ ಪಾಂಚಜನ್ಯಸದೃಶವಾದ ಉಚ್ಚ ನಿನಾದದಿಂದ ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಘೋಷಿತವಾಗುವುದು." ವಿವೇಕಾನಂದರ ಈ ವಾಣಿ ದಿನಕಳೆದಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸತ್ಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕುವೆಂಪು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾರೆ: "ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದಿವ್ಯಪ್ರಭಾವ ಸಮಗ್ರ ಪೃಥ್ವೀ ಮಂಡಲವನ್ನೇ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಜೀವನ ಉಪದೇಶಗಳಿಂದ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಚೇತನಗಳು ಅರಳಿ ಬೆಳಕು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ."

ಶ್ರೀ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಮುನ್ನುಡಿ ಕೇವಲ ಪ್ರಶಂಸಾತ್ಮಕ ವಾಗಿಲ್ಲ, ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ವಿವೇಕಾನಂದರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘ, ಇಂತಹ ಸಹಸ್ರಾರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನಡುವೆ ಉಜ್ವಲವಾದ ದೀಪಸ್ತಂಭವಾಗಿ ಏಕೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, "ಅಮೆರಿಕದ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಷನ್ಗಳಂತಾಗಲಿ, ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಬೌದ್ಧಾದಿ ಪ್ರಚಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಂತಾಗಲಿ ಅದು (ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯು) ಮತಾಂತರ ಗೊಳಿಸುವ ನೆವದಿಂದ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ವಿಪುಲಗೊಳಿಸುವ ಲೌಕಿಕವೂ ರಾಜಕೀಯವೂ ಆದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ."

ಮುಂದೆ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಮುಲ್ಲರ್ ಮತ್ತು ರೋಮ್ಯೆ ರೋಲಾ ಮುಂತಾದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಪರಮಹಂಸರ, ವಿವೇಕಾನಂದರ ಜೀವನ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದುದರಿಂದಾದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹೇಂದ್ರನಾಥ ಗುಪ್ತರ 'ಕಥಾಮೃತದ ಸ್ಥಾನವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಶೀಲರಲ್ಲ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಅನನುಕರಣೀಯವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ:

"....ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲಾಗಿ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದಾಗಿ, ಇತರರಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ವಿವರವಾಗಿ, ಬರೆವ ಇತರರಲ್ಲರಿಗೂ ಮೂಲಾಧಾರ ಗ್ರಂಥವಾಗುವಂತೆ ಸಕಲ ವಿಷಯ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ, ಹಿಂದಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ, ಪಂಡಿತ ಪಾಮರ, ಸರ್ವಸುಲಭ ಸ್ವರಸವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮ ಹಂಸರ ಸ್ವಂತ ಸಹಜ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯ ಲೋಕಕಲ್ಪಾಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾಗಿರುವಂತೆ ಅವರ ವಚನವೇದವನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವವರೆಂದರೆ 'ಕಥಾಮೃತ' ಕರ್ತೃ 'ಮ'! 'ಮ' ಅವರಿಗೆ ತಾನು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದಿನ್ನೂ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿ

ವಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾ ಸಂಘ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಸಮಸಂವಾದಿಯಾಗಿ, ಹೆಗಲೆಣೆ ಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ 'ಮ' ಅವರ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನವೇದ ಮೇರುಕೃತಿ!"

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನವೇದ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರು ಕುವೆಂಪು. ಏಕೆ ಹಾಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವರು ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. 'ವೇದ' ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ಅದು ಅನಂತವೆಂದೂ, ಮುಂದು ವರಿಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನು 'ವೇದ' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಅದಕ್ಕೆ ವೈಚಾರಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ:

"ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಂತಹ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನ, ಮಹರ್ಷಿಯ, ದ್ರಷ್ಟಾರನ, ಅವತಾರವರಿಷ್ಠನ ವಾಕ್‌ಶ್ರೀಯನ್ನು 'ವಚನ ವೇದ' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅನಾಚಿತ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಬಂತು? ಈ 'ವಚನವೇದ' ವೇದಗಳೂ ಮಾಡದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡು ತ್ತದೆ. ಈ 'ವಚನವೇದ' ವೇದಗಳೂ ಹೋಗಲಾರದ, ಬಹುಶಃ ಕೆಲವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಾರದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಜ್ಯೋತಿರ್ಧಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ 'ವಚನವೇದ' ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಯ ಮೂಢಾಚಾರದ ಜನಜಂಗುಳಿ ಯನ್ನು ಪುರೋಹಿತ ನಖಪಂಜರದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿ, ಅವರ ಧರ್ಮ ದಾಸ್ಯದೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ 'ವಚನವೇದ' ಪ್ರಜ್ಞಾಪರಾಧ ಜನ್ಯ ವಾದ ಭಯ ಭೀತಿಗಳಿಂದಲೂ ನೀಚೋಽಹಂ ಉಚ್ಛೋಽಹಂ ಎಂಬ ಮನೋ ಜಟಿಲಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮನ್ನುದ್ದರಿಸಿ, ಉದಾರ ಧೀರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಗೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ."

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳ ಚೊತೆಗೆ ಕುವೆಂಪು

ಭಾರತವು 'ಸೆಕ್ಯುಲರ್' ಎಂದರೆ ಧರ್ಮರಹಿತ ಅಲ್ಲ, "ಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯ ರಾಷ್ಟ್ರ" ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ ತೋರಿಸಿ ದ್ದಾರೆ. "ಹಿಮಾಲಯವನ್ನಾದರೂ ಎತ್ತಿ ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸಾಗಿಸ ಬಹುದೋ ಏನೋ! ಅಣುಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಸಮ ತಲ ಮಾಡಬಹುದೋ ಏನೋ? ಆದರೆ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾರ್ಪ ಡಿಸಲು ಎಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ." ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಭಾರತವು ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದರೆ 'ಧರ್ಮಸಮನ್ವಯ ರಾಷ್ಟ್ರ' ಎಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಮಗೆ—ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ತಲೆಮಾರಿನವರಿಗೆ ದೊರಕದ ಮಹಾಭಾಗ್ಯವೊಂದು ಕುವೆಂಪು ಅವರಿಗೆ ದೊರಕಿತು. ಅದು 'ಮ' ಅವರ ದರ್ಶನ ಲಾಭ. ಕುವೆಂಪು ಅವರನ್ನು ಅವರ ಹಿತ್ಯಪಿ ಯಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಾನಂದರು ಕಲ್ಕತ್ತೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿ ದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ನೇರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರೇ 'ಮಹಾಪುರುಷರು' ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದರಿಂದ ಕುವೆಂಪು ಅವರಿಗೆ ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ದೊರೆಯಿತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಚನವೇದದ ಸಂಕಲನಕಾರರಾದ ಮಹೇಂದ್ರನಾಥ ಗುಪ್ತರ ಭೇಟಿ ದೊರೆ ಯಿತು. ಆ ಆಶ್ರೀಯ ಸಮಾಗಮವನ್ನು ಕುವೆಂಪು ಹೃದಯ ಸ್ಪರ್ಶಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದು ಬರಿಯ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲ, ದಿವ್ಯಪುರುಷ ನೊಬ್ಬನ, ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜೀವಪೋಷಕವಾದ ಅಮೃತವಾಣಿಯ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ, ಸಮಸ್ತ ವೇದವೇದಾಂತಗಳ ಸಾರಸ್ವರೂಪವಾದ ವಾಗ್ಮೃತೀ ಭಗವತ್ ತತ್ವಕ್ಕೆ, ಜಗದ ಶಕ್ತಿಗೆ ಯುಗದ ಕವಿಯು ಎತ್ತಿರುವ ಚಿಂತನ ರಸರೂಪಿ ಮಂತ್ರದಾರತಿ.

'ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನವೇದವೆಂದರೆ' ಅದೊಂದು ಕುತಲ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಕುತಲ ತಪೋರಂಗ, ಕುತಲ ಪೂಜ್ಯೇಶ್ವ, ಅದರ ದೇವಸ್ಥಾನ ಪೂಜ್ಯೇಶ್ವರಗಳಂತೆ ತಾನೆಂದಿಗೂ ಕುಲಪಿತವಾಗುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ, ಶಿಥಿಲವಾಗುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ 'ವಚನವೇದ' ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಮಂದಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಕುಳಿ ಇದನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಭಗವಂತನ ಪಾದಾರವಿಂದವನ್ನೇ ಧರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಜಿಹ್ವೆ ಇದನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಅಮೃತವನ್ನೇ ಈಂಟುತಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅನಂದದ ಆಗರ. ಶಾಂತಿಯ ಸಾಗರ. ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದ ಓಗರ. ಕಪ್ಪದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವೀಯುವ ಸುಖ, ಸುಖದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಣಾಭಾವವಿತ್ತು. ಎನಯ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವ ಗುರು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ದೀಪ. ದಾರಿಗೆ ಊರುಗೋಲು. ದಿಕ್ಕುಗಡೆದಂತೆ ಗುರಿದೋರುವ ಧ್ರುವತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ವೇದವೇದಾಂತ ದರ್ಶನಾದಿ ಸರ್ವಸಾರವಿದೆ. ಓದು ಬರುವ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯನೂ ಇದನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪಂಡಿತನಿಗೂ ಕುರುಬುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ, ಯಾವ ವಿದ್ವತ್‌ಪೂರ್ಣವಾದ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗೂ ಕೀಳೆಂದು ನಾಚಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತುಗ್ಗಿಂತಲೂ ಧನ್ಯರಿಲ್ಲ. ಎಂದರಿತು ನಿರ್ಮಮನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಶಾಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಪೂರ್ಣನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆತನಿಗೆ ಗಗನದ ವೈಶಾಲ್ಯ, ಹೈಮಾಚಲದ ಔನ್ನತ್ಯ, ಅಂಬುಧಿಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಎಲ್ಲವೂ ಸಿಕ್ಕಿಸುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟು ಸರ್ವಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ, ಇಷ್ಟು ಸರ್ವ ಸುಲಭ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತ ಎಂದೂ ಅವತರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಗವತ್ ವಾಣಿ ತಾನೆಂದೂ ಕೃತಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕುವೆಂಪು

ಪ್ರಾಯೋಜಕರು : ಕಸ್ತೂರ್‌ಚಂದ್ ಒಚರಾಮಲ್ ಅಂಡ್ ಕೊ.

9, ಬಿ.ಒ.ಕೆ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು 560 013